

จุลสารนิติศาสตร์

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 เดือนธันวาคม 2564 (ประจำปีการศึกษา 2564)

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Faculty Of Law Huachiew Chalermprakiet University

📄 พ.ร.บ.รถยนต์ หรือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย

จากรถ พ.ศ. 2535

📄 ความผูกพันทางกฎหมายของสามีภริยาที่ร้างกัน

หรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่า

📄 ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน

📄 “บัวหิมะ” พืชหัวจากจีน สรรพคุณเพียบ

ภาพกิจกรรม

พ.ร.บ.รถยนต์ หรือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

เป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อผู้ขับขี่รถยนต์ทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นสิ่งที่กฎหมายบังคับให้ทำเป็นประจำทุกปีแล้ว ยังให้ความคุ้มครองต่อผู้ประสบภัยจากรถในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจากรถยนต์อีกด้วย แต่ทั้งนี้เพื่อน ๆ หลายคนอาจยังมีความสงสัยเกี่ยวกับ พ.ร.บ. รถยนต์ ในเรื่องต่าง ๆ วันนี้ masii เลยนำ 10 เรื่องน่ารู้ เกี่ยวกับ พ.ร.บ. รถยนต์ มาฝากกันไปดูกันเลยว่ามီးอะไรบ้าง

10 เรื่องน่ารู้ เกี่ยวกับ พ.ร.บ. รถยนต์

1. พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากรถยนต์

กรณีที่ผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร หรือบุคคลภายนอก ได้รับความเสียหายต่อชีวิตและร่างกายจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ จะได้รับความคุ้มครองทันทีเป็นค่าเสียหายเบื้องต้น และหากพิสูจน์แล้วเป็นฝ่ายถูก จะสามารถเบิกค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ค่าเสียหายเบื้องต้น (ได้ทุกฝ่ายโดยยังไม่ต้องพิสูจน์ความผิด ไม่ว่าจะฝ่ายถูก-ฝ่ายผิด)

- ค่ารักษาพยาบาลตามจริง คนละไม่เกิน 30,000 บาท
- กรณีสูญเสียวัยวะ หรือทุพพลภาพถาวร ได้รับเงินชดเชยคนละ 35,000 บาท
- กรณีเสียชีวิต ได้รับเงินค่าปลงศพรายละ 35,000 บาท
- หากเกิดความเสียหายหลายกรณีรวมกัน จะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นรวมกันไม่เกิน 65,000 บาท

ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติม (ได้เฉพาะฝ่ายถูก)

- ค่ารักษาพยาบาลตามจริง เพิ่มได้คนละไม่เกิน 80,000 บาท
- กรณีเสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ได้เงินชดเชยคนละ 500,000 บาท
- กรณีสูญเสียวัยวะ 2 ส่วนขึ้นไป ได้รับเงินชดเชย 500,000 บาท
- กรณีสูญเสียวัยวะ 1 ส่วน ได้รับเงินชดเชย 250,000 บาท
- กรณีสูญเสียนิ้ว ตั้งแต่นิ้วเดียวขึ้นไป ได้รับเงินชดเชย 200,000 บาท
- ทุพพลภาพถาวร (ไม่สามารถประกอบอาชีพประจำได้) ได้รับเงินชดเชย 300,000 บาท
- กรณีนอนพักรักษาตัวเป็นผู้ป่วยใน ได้รับเงินชดเชย 200 บาทต่อวัน (ไม่เกิน 20 วัน)

2. ไม่มีคู่กรณี พ.ร.บ. ก็คุ้มครอง

แม้จะเกิดอุบัติเหตุแบบไม่มีคู่กรณี เช่น รถคว่ำ รถชนเสาไฟฟ้า ลื่นไถล ตกข้างทาง หรือกรณีรถมอเตอร์ไซด์ล้มเอง ก็สามารถเบิกความคุ้มครองจาก พ.ร.บ.ได้ โดยจะได้รับเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

3. สามารถเคลม พ.ร.บ. ได้โดยไม่ต้องสำรองจ่าย

ผู้ประสบภัยสามารถเคลม พ.ร.บ. ได้โดยไม่ต้องสำรองจ่าย เพียงแจ้งสิทธิกับทางโรงพยาบาล พร้อมแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น และเตรียมเอกสาร พ.ร.บ. และบัตรประชาชนสำหรับยื่นประกอบ โดยจะรับความคุ้มครองเป็นค่ารักษาพยาบาลตามจริง ไม่เกิน 30,000 บาท

หรือกรณีที่ต้องสำรองจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อนหน้านี้ สามารถเบิกพ.ร.บ. ย้อนหลังได้ภายใน 180 วัน ซึ่งต้องเตรียมเอกสาร ดังนี้

- ใบเสร็จค่ารักษาพยาบาล
- ใบรับรองแพทย์
- เอกสาร พ.ร.บ. รถยนต์
- เอกสารอื่น ๆ เช่น ใบแจ้งความ สำเนาบัตรประชาชน ใบมรณะบัตร (กรณีเสียชีวิต) สำเนาใบขับขี่ สำเนาทะเบียนรถ

โดยสามารถยื่นเรื่องผ่านทางโรงพยาบาล หรือบริษัทประกันภัยที่ซื้อ พ.ร.บ. หรือติดต่อบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (โทร. 1791) ได้เลย

4. พ.ร.บ. ไม่คุ้มครองค่าซ่อมรถ

พ.ร.บ. รถยนต์ จะคุ้มครองผู้ประสบภัยเฉพาะความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและร่างกายเท่านั้น ไม่รวมความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อรถยนต์ หรือค่าเสียหายต่อทรัพย์สินอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ แต่หากได้ทำประกันรถยนต์ชั้น 1 ประกันรถยนต์ชั้น 2+ หรือประกันรถยนต์ชั้น 3+ ก็จะสามารถเคลมค่าซ่อมรถจากประกันเหล่านี้ได้

5. ไม่มีใบขับขี่ก็เบิก พ.ร.บ. ได้

แม้ว่าผู้ขับขี่จะไม่มีใบขับขี่ ไม่ได้พกใบขับขี่ หรือใบขับขี่หมดอายุในวันนั้นพอดีละก็ ไม่ต้องกังวลไป เพราะอย่างไรก็ยังคงได้รับความคุ้มครองจาก พ.ร.บ. รถยนต์ ในฐานะผู้ประสบภัยนั่นเอง แต่หากได้ทำประกันรถยนต์ชั้น 1 ประกันรถยนต์ชั้น 2+ หรือประกันรถยนต์ชั้น 3+ ก็จะสามารถเคลมค่าซ่อมรถจากประกันเหล่านี้ได้

6. รถยนต์ทุกคันต้องต่อ พ.ร.บ. ทุกปี

สำหรับ พ.ร.บ. รถยนต์ และ พ.ร.บ. มอเตอร์ไซค์ จะมีอายุความคุ้มครองเพียง 1 ปีเท่านั้น และเมื่อ พ.ร.บ. ครบกำหนด จะต้องทำการต่อ พ.ร.บ. หากปล่อยให้ พ.ร.บ. ขาด นอกจากจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองแล้ว ยังมีโทษปรับเป็นเงินไม่เกิน 10,000 บาท อีกด้วย

7. ถ้าไม่มี พ.ร.บ. จะต่อภาษีรถยนต์ไม่ได้

พ.ร.บ. รถยนต์ ถือเป็นเอกสารที่สำคัญในการต่อภาษีรถยนต์ หรือต่อทะเบียนรถยนต์ ซึ่งหากรถยนต์หรือรถมอเตอร์ไซค์ไม่มี พ.ร.บ. ก็จะไม่สามารถต่อภาษีได้ ดังนั้นจึงควรทำการต่อ พ.ร.บ. รถยนต์ หรือ พ.ร.บ. มอเตอร์ไซค์ ให้เรียบร้อยก่อนดำเนินการต่อภาษีรถยนต์ ไม่เช่นนั้นจะมีผลดังนี้

- รถยนต์หรือรถมอเตอร์ไซค์ที่ไม่ได้ต่อภาษีในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องเสียค่าปรับร้อยละ 1 ต่อเดือน พร้อมค่าภาษี
- กรณีขาดต่อภาษีรถยนต์เกิน 3 ปี ทะเบียนรถยนต์จะถูกระงับ

8. เบี้ย พ.ร.บ. คิดตามประเภทของรถยนต์

ค่าเบี้ย พ.ร.บ.รถยนต์ จะถูกกำหนดตามประเภทรถ และลักษณะการใช้รถ โดยมีอัตราเบี้ย พ.ร.บ. ดังนี้

- รถยนต์โดยสาร ที่นั่งไม่เกิน 7 คน (รถเก๋ง)
ราคาประมาณ 600 บาท
- รถยนต์บรรทุก น้ำหนัก ไม่เกิน 3 ตัน (รถกระบะ)
ราคาประมาณ 900 บาท
- รถยนต์โดยสารเกิน 7 คน ไม่เกิน 15 ที่นั่ง (รถตู้)
ราคาประมาณ 1,100 บาท

9. พ.ร.บ.รถยนต์ เป็นเอกสารขนาด A4 ไม่ใช่ป้ายภาษีหรือป้ายวงกลม

หลายคนมักสับสนหรือจำสลับกันระหว่าง พ.ร.บ. รถยนต์ กับ ภาษีรถยนต์ ซึ่งเอกสาร พ.ร.บ. รถยนต์ นั้นจะมีลักษณะเป็นกระดาษขนาด A4 ไม่ใช่ป้ายวงกลม หรือป้ายสี่เหลี่ยมที่ติดหน้ากระจก ซึ่งสิ่งนั้นเรียกว่า ป้ายภาษี นั่นเอง

10 สามารถต่อ พ.ร.บ. ล่วงหน้าได้ไม่เกิน 3 เดือน

หากใครที่กลัว พ.ร.บ. รถยนต์ขาด หรือกลัวลืม ต่อ พ.ร.บ.รถยนต์ ละก็ สามารถต่อ พ.ร.บ. ล่วงหน้าก่อนวันหมดอายุได้ไม่เกิน 3 เดือน หรือไม่เกิน 90 วัน

และนี่ก็คือ 10 เรื่องน่ารู้ เกี่ยวกับ พ.ร.บ. รถยนต์ ที่มาสินำมาฝากกัน หวังว่าเพื่อนๆ คงเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ.รถยนต์ กันมากขึ้นนะคะ และหากใครที่ต้องการซื้อ พ.ร.บ. รถยนต์ สามารถคลิกที่นี่ เพื่อซื้อ พ.ร.บ. รถยนต์ กับทางมาสิได้เลยค่ะ

ผศ.ช.ชยินทร์ เพ็ชฌุไพศิษฐ์
 อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ความผูกพันทางกฎหมายของสามีภรรยา ที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่โดยมิได้หย่า

ปัจจุบันปัญหาการหย่าร้างในสังคมไทยนับวันจะมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น จากหลายๆ สาเหตุ ซึ่งมีผลทำให้การสมรสสิ้นสุดลง ซึ่งการหย่าร้างจะมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายก็ต่อเมื่อมีการจดทะเบียนหย่า ซึ่งส่งผลให้สิ้นสุดความผูกพันทางกฎหมายไม่ก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ของการเป็นสามีภริยาระหว่างกันแต่ก็มีบางครอบครัวที่สามีภริยาสมัครรักกันโดยที่ร้างกันหรือแยกกันโดยมิได้จดทะเบียนหย่ายังถือว่าทั้งคู่ยังคงมีสถานะเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ยังคงมีความผูกพันทางกฎหมายในสิทธิและหน้าที่ของการเป็นสามีภริยาระหว่างกันแม้ว่าต่างฝ่ายจะสมัครรักกันแต่ไม่หมดความสัมพันธ์ในทางกฎหมาย เช่น การอุปการะเลี้ยงดู สิ้นสมรส สิทธิในการรับมรดก เป็นต้น

ดังนั้น การที่สามีภริยาที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่โดยมิได้จดทะเบียนหย่าอาจก่อให้เกิดปัญหาความยุ่งยากในบางประการได้ในอนาคต เพราะยังถือว่าทั้งคู่ยังมีสถานะเป็นสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายระหว่างกันอยู่ เพื่อจะเป็นการขจัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวควรที่จะดำเนินการจดทะเบียนหย่าต่อกันเพื่อเป็นการระงับปัญหาทางกฎหมายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า เช่น ปัญหาในเรื่องหนี้สิน ปัญหาในสิทธิการรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรม เป็นต้น

การสิ้นสุดการสมรสมี ๓ กรณีดังนี้ ๑. ความตายของคู่สมรส ๒. การหย่า ๓. ศาลพิพากษาให้เพิกถอนในกรณีที่การสมรสที่เป็นโมฆียะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๐๑ บัญญัติว่า “การสมรสย่อมสิ้นสุดลงด้วยความตาย การหย่าหรือศาลพิพากษาให้เพิกถอน” มีผลทำให้การเป็นสิ้นสุดการเป็นสามีภริยา และสิ้นความผูกพันกันในทางกฎหมาย

เมื่อพิจารณาหลักกฎหมายในเบื้องต้นการสามีภริยาที่ร้างกันไปหรือแยกกันอยู่โดยมิได้มีการจดทะเบียนหย่า ไม่มีผลต่อการสิ้นสุดการสมรสถือว่าสามีภริยาในลักษณะดังกล่าวนั้นยังมีความสัมพันธ์กันในทางกฎหมายครอบครัวและกฎหมายมรดก เหมือนเช่นสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายทั่วไปในหลายประเด็นด้วยกัน ได้แก่

๑) ประเด็นแรก ไม่สามารถที่จะไปทำการสมรสใหม่ได้ เพราะขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๕๒ บัญญัติว่า “ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้” หากฝ่าฝืนไปทำการสมรส เป็นการสมรสซ้อนตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๔๕ บัญญัติว่า “การสมรสที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔๔ มาตรา ๑๔๕๐ มาตรา ๑๔๕๒ และมาตรา ๑๔๕๘ เป็นโมฆะ” และอาจมีความผิดฐานแจ้งให้

เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๗ อีกด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๘๓/๒๕๒๒ สามีนัดทะเบียนสมรสกับหญิงอื่นโดยที่ยังไม่ขาดจากภริยาเดิมที่ได้จดทะเบียนสมรสไว้ แต่อ้างกับเจ้าหน้าที่จดทะเบียนว่าไม่เคยจดทะเบียนสมรสมาก่อน ภริยาเดิมเป็นผู้เสียหายฟ้องสามีนัดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๑๘๖/๒๕๔๕ โจทก์ทั้งเจ็ดเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของนาย ท. กับนาง จ. ต่อมานาง จ. ถึงแก่ความตาย นาย ท. ได้จดทะเบียนสมรสกับนาง ป. หลังจากนั้น นาย ท. มาจดทะเบียนสมรสกับจำเลยอีกโดยมิได้หย่าขาดจากนาง ป. จึงเป็นการฝ่าฝืนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๕๒ ย่อมตกเป็นโมฆะตามมาตรา ๑๔๙๕ เมื่อนาย ท. ถึงแก่ความตายแล้ว โจทก์ทั้งเจ็ดจึงเป็นทายาทโดยธรรมของนาย ท. และมีสิทธิได้รับทรัพย์มรดกของนาย ท. โจทก์ทั้งเจ็ดจึงอยู่ในฐานะเป็นบุคคลผู้มีส่วนได้เสียที่จะร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสระหว่างนาย ท. และจำเลยเป็นโมฆะได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๙๗ โจทก์ทั้งเจ็ดมีอำนาจฟ้อง ขอให้เพิกถอนการสมรสระหว่างนาย ท. กับจำเลย

๒) ประเด็นที่สอง ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยายังมีหน้าที่ระหว่างกันต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดูกันและกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๖๑ บัญญัติว่า

“สามีภริยาต้องอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา

สามีภริยาต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตน”

ดังนั้น แม้แยกกันอยู่หรือตั้งร้างกันฝ่ายที่มีฐานะดีกว่า ต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดูฝ่ายที่มีความสามารถหรือฐานะที่น้อยกว่า

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๕๙/๒๕๕๒ ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๖๑ วรรคสองและมาตรา ๑๕๙๘/๓๘ เป็นบทบัญญัติให้ความคุ้มครองแก่สามีหรือภริยาโดยให้ฝ่ายที่มีฐานะดีช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูตามฐานะและความสามารถ ถ้าฝ่ายหนึ่งมีความสามารถที่จะอุปการะ

เลี้ยงดูแล้วไม่อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายย่อมมีสิทธิฟ้องหย่าได้ตามมาตรา ๑๕๑๖ (๖) แต่ถ้าไม่ประสงค์จะฟ้องหย่า ก็ฟ้องขอค่าอุปการะเลี้ยงดูได้ตามมาตรา ๑๕๙๘/๓๘ ในเมื่ออีกฝ่ายที่ควรได้รับไม่ได้รับการเลี้ยงดูตามอัตราภาษีซึ่งเป็นสิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นเมื่อฟ้องหย่า หลังจากจดทะเบียนสมรส โจทก์จำเลยอยู่กินด้วยกันที่บ้านบิดาของโจทก์ แม้จำเลยไปรับราชการต่างจังหวัดก็กลับมาบ้านดังกล่าวที่โจทก์อยู่กับบุตร โจทก์เป็นแม่บ้านไม่มีรายได้ เหตุที่โจทก์กับจำเลยสมัครใจแยกกันอยู่ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ก็เนื่องจากจำเลยทำร้ายร่างกายโจทก์ที่สำคัญจำเลยไปอุปการะเลี้ยงดูหญิงอื่นฉันภริยาตลอดมา การสมัครใจแยกกันอยู่จึงมิใช่ความผิดของโจทก์จำเลยซึ่งอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ตลอดมาและอยู่ในฐานะที่สามารถอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ได้ จึงมีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูโจทก์ โจทก์ซึ่งเป็นฝ่ายมีความสามารถหรือฐานะน้อยกว่าและแยกไปอยู่โดยสุจริตจึงชอบที่จะได้รับการช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูจากจำเลย

๓) ประเด็นที่สาม ในด้านทรัพย์สินเมื่อยังมีสถานะในทางกฎหมายเป็นสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายกันอยู่ ดังนั้น ในระหว่างที่ทั้งร้างกันหรือที่แยกกันอยู่ ทรัพย์สินที่ไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหาได้ในระหว่างการสมรสถือว่าเป็นสินสมรส ซึ่งอำนาจในการจัดการสินสมรสต้องทำร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง หากว่าฝ่ายใดดำเนินการจัดการสินสมรสโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายอีกฝ่ายฟ้องเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้ นอกจากนี้แล้ว จะทำพินัยกรรมยกสินสมรสเกินกว่าส่วนของตนไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๗๔ บัญญัติว่า

“สินสมรสได้แก่ทรัพย์สิน

(๑) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส

(๒) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือเมื่อพินัยกรรมหรือหนังสือยกให้ระบุว่าเป็นสินสมรส

(๓) ที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว

ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือมิใช่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรส”

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๗๖
บัญญัติว่า

“สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ชาย แลกเปลี่ยน ชายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลอดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนอง ซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสน่หา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

(๗) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(๘) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ยกเว้นไว้ในวรรคหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง”

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๘๐ บัญญัติว่า

“การจัดการสินสมรสซึ่งต้องจัดการร่วมกันหรือต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งตามมาตรา ๑๔๗๖ ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งได้ทำนิติกรรมไปแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือโดยปราศจากความยินยอมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งอาจฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้ เว้นแต่คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันแก่นิติกรรมนั้นแล้ว หรือในขณะที่ทำนิติกรรมนั้นบุคคลภายนอกได้กระทำโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

การฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ารู้เหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอนหรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ได้อำนาจนิติกรรมนั้น”

และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๘๑ บัญญัติว่า

“สามีหรือภริยาไม่มีอำนาจทำพินัยกรรมยกสินสมรสที่เกินกว่าส่วนของตนให้แก่บุคคลใดได้”

ดังนั้น ทรัพย์สินที่ไม่ว่าฝ่ายใดหาได้มาในระหว่างที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่ถือว่าเป็นสินสมรสที่ต่างฝ่ายต่างมีสิทธิในทรัพย์สินนั้นคนละครึ่ง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๓๐/๒๕๕๒ เมื่อไม่ได้ความชัดว่า ส. ได้ที่ดินพิพาทมาก่อนสมรส หรือได้มาในระหว่างสมรสกับ ล. จึงต้องด้วยข้อสันนิษฐานของกฎหมายที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรสตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๗๔ วรรคท้าย เมื่อ ส. ตายที่ดินพิพาทซึ่งเป็นสินสมรสย่อมตกเป็นของ ล. กิ่งหนึ่งตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๖๒๕ (๑) ประกอบมาตรา ๑๕๓๓ อีกกิ่งหนึ่งเป็นมรดกตกแก่ ล. กับโจทก์ คนละส่วนเท่า ๆ กันตามมาตรา ๑๖๒๙ (๑) ประกอบด้วยมาตรา ๑๖๓๕ (๑)

๔) ประเด็นที่สี่ สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตรยังมีสิทธิและหน้าที่ร่วมกันในการให้ความอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษากับบุตรผู้เยาว์และบุตรผู้ทุพพลภาพ หากฝ่ายใดละเลยหน้าที่อีกฝ่ายฟ้องเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดูได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๖๔ บัญญัติว่า

“บิดามารดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษากับบุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์

บิดามารดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วแต่เฉพาะผู้ทุพพลภาพและหาเลี้ยงตนเองไม่ได้”

และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๖๕ บัญญัติว่า

“การร้องขอค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรหรือขอให้บุตรได้รับการอุปการะเลี้ยงดู โดยประการอื่น นอกจากอัยการจะยกคดีขึ้นว่ากล่าวตามมาตรา ๑๕๖๒ แล้วบิดาหรือมารดาจะนำคดีขึ้นว่ากล่าวก็ได้”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๖๘/๒๕๕๒ ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "บิดามารดาจำต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามสมควรแก่บุตรในระหว่างที่เป็นผู้เยาว์..." บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้บิดาและมารดา มีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะปฏิเสธมิได้ส่วนการกำหนดค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ตามมาตรา ๑๕๔๘/๓๘ ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถของผู้มีหน้าที่ต้องให้ ฐานะของผู้รับและพฤติการณ์แห่งกรณีเมื่อศาลเชื่อว่าโจทก์และจำเลยก็ยังมีความสามารถที่จะให้การอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ทั้งสองได้ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันและแบ่งความรับผิดชอบให้จำเลยชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ทั้งสองเดือนละ 15,000 บาท เท่ากับคนละ 7,500 บาท ต่อเดือนนั้นจึงเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณีแล้ว

ส่วนข้ออ้างว่าจำเลยยกส่วนแบ่งในสินสมรสของจำเลยให้โจทก์เป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ทั้งสองอีกนั้น กรณีแบ่งสินสมรสเป็นคนละส่วนกับหน้าที่ของจำเลยในฐานะบิดาที่จำต้องอุปการะเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์ทั้งสองตามกฎหมาย จำเลยจึงไม่อาจอ้างเหตุดังกล่าวปฏิเสธความรับผิดชอบได้

๕) ประเด็นที่ห้า หนี้สินระหว่างสมรสยังมีความรับผิดชอบร่วมกันในหนี้สินครอบครัว และในหนี้สินส่วนตัว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๘๘ บัญญัติว่า

“ถ้าสามีหรือภริยาต้องรับผิดชอบเป็นส่วนตัว เพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้หนี้ด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อนเมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสินสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น”

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๘๙ บัญญัติว่า

“ถ้าสามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้หนี้จากสินสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย”

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๙๐ บัญญัติว่า

“หนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่สามีหรือภริยาก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้

(๑) หนี้เกี่ยวแก่การจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวการอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัตรา

(๒) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินสมรส

(๓) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งสามีภริยาทำด้วยกัน

(๔) หนี้ที่สามีหรือภริยาถือขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน”

และตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๙๑ บัญญัติว่า

“ถ้าสามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย สินสมรสนับแยกจากกันโดยอำนาจกฎหมายนับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้ล้มละลายนั้น”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๐๖/๒๕๕๑ สัญญาคุ้มเงินเป็นหนี้ที่จำเลยซึ่งเป็นภริยาผู้ร้องก่อให้เกิดขึ้นในระหว่างสมรสและเป็นหนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดูตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัตรา ถือได้ว่าเป็นหนี้ร่วมกันระหว่างผู้ร้องและจำเลยตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๙๐ (๑) แม้ภายหลังจำเลยกับผู้ร้องได้จดทะเบียนหย่าและแบ่งสินสมรสกันก็ไม่กระทบสิทธิของโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่จะดำเนินการบังคับคดีแก่เงินในบัญชีเงินฝากของผู้ร้อง โจทก์จึงมีสิทธิอายัดเงินในบัญชีเงินฝากของผู้ร้องเพื่อนำมาชำระหนี้ให้โจทก์ได้

๖) ประเด็นที่หก การเรียกค่าทดแทน จากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยา ไปในทำนองชู้สาว หรือจากหญิงอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อ แสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีในทำนองชู้สาวตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๒๓ บัญญัติว่า

“เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) ภริยาหรือสามีมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีหรือภริยาและจากผู้ซึ่งได้รับการอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่อง หรือผู้ซึ่งเป็นเหตุแห่งการหย่านั้น

สามีจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปในทำนองชู้สาวก็ได้และภริยาจะเรียกค่าทดแทนจากหญิงอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีในทำนองชู้สาวก็ได้

ถ้าสามีหรือภริยายินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา ๑๕๑๖ (๑) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง สามีหรือภริยานั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๘๓/๒๕๒๘ การที่จำเลยพา บ. ซึ่งจำเลยรู้อยู่แล้วว่าเป็นภริยาโจทก์ไปร่วมประเวณี แม้ บ. จะยินยอมสมัครใจร่วมประเวณีกับจำเลยก็ถือว่าเป็นการล่วงเกินภริยาโจทก์ไปในทำนองชู้สาวจำเลยจึงต้องรับผิดชอบค่าทดแทนให้โจทก์ และการที่จำเลยพาภริยาโจทก์ไปร่วมประเวณีดังกล่าว ย่อมทำให้โจทก์ผู้เป็นสามีได้รับความเสื่อมเสียทั้งด้านจิตใจเกียรติยศ และชื่อเสียง ซึ่งไม่อาจคิดเป็นราคาเงินได้ การกำหนดค่าทดแทนให้เพียงใดย่อมแล้วแต่พฤติการณ์แห่งคดี

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๕๕๓/๒๕๓๗ โจทก์กับสามีโจทก์เป็นสามีภริยาโดยจดทะเบียนสมรสกันตามบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การหย่านอกจากได้ทำเป็นหนังสือและมีพยานลงลายมือชื่อ ๒ คนแล้วยังต้องจดทะเบียนหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๕ อีกด้วย การหย่าจึงจะสมบูรณ์เมื่อโจทก์กับสามีโจทก์ยังไม่มีเจตนาจดทะเบียนหย่าโจทก์กับสามีโจทก์จึงยังเป็นสามีภริยากันตามกฎหมาย ดังนั้น แม้จำเลยจะมีข้อตกลงกับโจทก์ว่าหากโจทก์ยอมหย่ากับสามีจำเลยจะไม่ดำเนินคดีอาญา

กับโจทก์ก็ตาม แต่เมื่อจำเลยได้แสดงตนโดยเปิดเผยว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีโจทก์ซึ่งยังไม่ได้จดทะเบียนหย่า ในทำนองชู้สาวโจทก์ในฐานะภริยาจึงมีสิทธิเรียกค่าทดแทนจากจำเลยได้ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๒๓ วรรคสอง

๗) ประเด็นที่เจ็ด ไม่ว่าแล้วฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่ความตาย คู่สมรสอีกฝ่ายที่ยังมีชีวิตมีสิทธิรับมรดกในฐานะทายาทโดยธรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๖๒๘ บัญญัติว่า

“สามีภริยาที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย มิได้สิ้นไปซึ่งสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกซึ่งกันและกัน”

ทรัพย์สินที่เป็นมรดกของคู่สมรสได้แก่ สินส่วนตัวและสินสมรส สินส่วนตัวเป็นมรดกทั้งหมด ส่วนสินสมรสเป็นมรดกเฉพาะส่วนของคู่สมรสที่ถึงแก่ความตายอีกครั้งหนึ่งเป็นของคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ เพราะสินสมรสถือว่าเป็นสามีภริยาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมกัน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๗/๒๔๘๗ สามีภริยาที่ร้างกันหรือแยกกันอยู่โดยยังมีได้หย่าขาดจากกัน ตามกฎหมายถือว่าเป็นทายาทกันอยู่ ย่อมมีสิทธิรับมรดกซึ่งกันและกันได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๗/๒๔๙๑ ตามบรรพ ๕ แม้จะแยกกันอยู่หรือทิ้งร้างกันไปอยู่ที่อื่นหรือไม่ทำมาหากินแม้จะนานเพียงใด หากยังไม่จดทะเบียนหย่าก็คงเป็นสามีภริยากัน มีสิทธิรับมรดกซึ่งกันและกันได้

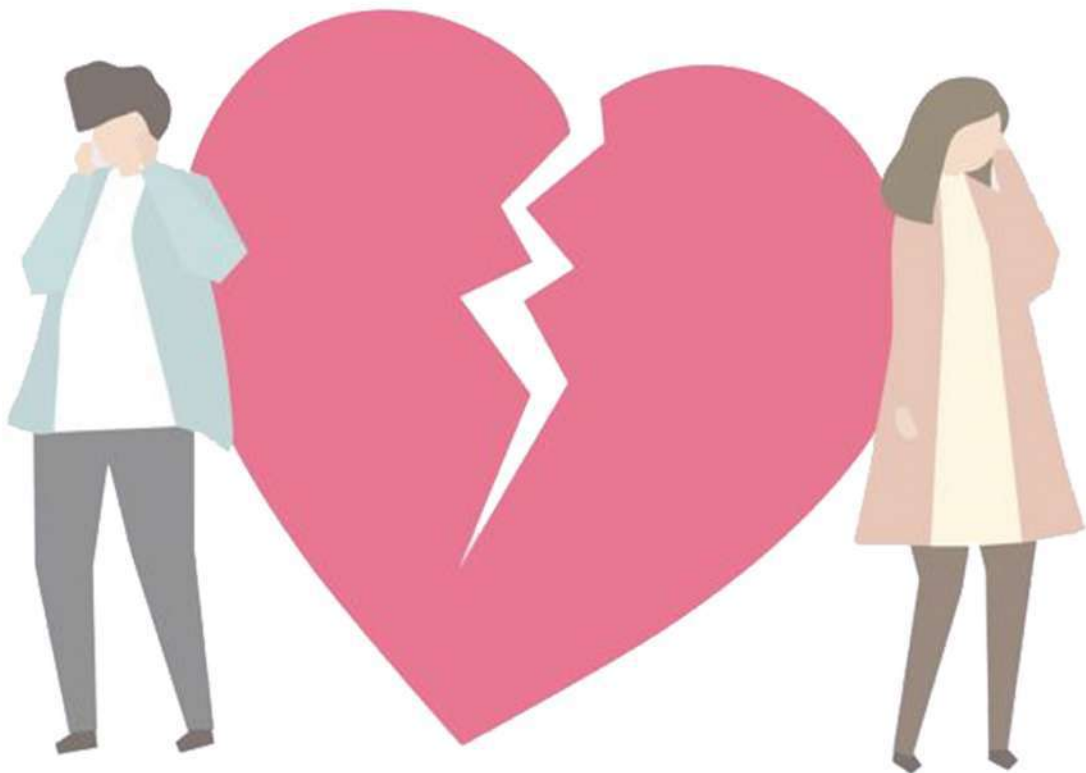
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๓๖/๒๕๐๙ เป็นสามีภริยา ตั้งแต่กฎหมายลักษณะผัวเมีย ถ้ามีการละทิ้งกันก่อนประกาศใช้ พ.พ. บรรพ 5 และ 6 ย่อมไม่ถือว่าเป็นทายาทที่จะรับมรดกซึ่งกันและกันได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๗๑๘/๒๕๔๘ ผู้ร้องเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย แม้จะแยกกันอยู่ แต่เมื่อยังมีได้หย่าขาดจากกันตามกฎหมาย ก็ไม่สิ้นสิทธิโดยธรรมในการสืบมรดกของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๖๒๘ ผู้ร้องจึงเป็นทายาทโดยธรรมมีสิทธิรับมรดกของผู้ตาย

ผู้มีส่วนได้เสียที่จะร้องขอต่อศาลขอให้ตั้งผู้จัดการมรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๑๓ ไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมรดกของผู้ตายโดยเป็นทายาทโดยตรงของผู้ตาย เมื่อผู้คัดค้านที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ตายเป็นเวลานานถึง ๑๐ ปีเศษจนกระทั่งผู้ตายถึงแก่ความตาย มีทรัพย์สินที่ทำมาหาได้ร่วมกันถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินของผู้ตาย ศาลตั้งเป็นผู้จัดการมรดกได้

บทสรุป

การที่คู่สมรสไม่สามารถมีชีวิตร่วมกันได้ เมื่อมีการทิ้งร้างหรือแยกกันอยู่โดยมิได้มีการหย่าร้าง จะก่อให้เกิดประเด็นทางกฎหมายหลายประเด็นดังที่กล่าวในข้างต้น ในความคิดเห็นของผู้เขียนสามีภริยาที่ทิ้งร้างหรือแยกกันอยู่ เมื่อไม่สมัครใจที่จะอยู่กินฉันสามีภริยาต่อกันแล้ว ควรที่จะดำเนินการจดทะเบียนหย่ากันให้เรียบร้อย เพราะจะทำให้ไม่เกิดความสัมพันธ์ในทางกฎหมายระหว่างกันอันจะเป็นปัญหาในอนาคต

ศูนย์ไกลเกลี่ย ข้อพิพาทภาคประชาชน

โดยที่ปัจจุบันข้อพิพาททางแพ่งและทางอาญา เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้มีจำนวนคดีนำฟ้องร้องต่อศาลแพ่งและศาลอาญา เป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินจำนวนมากในกระบวนการพิจารณา ทั้งยังเกิดความล่าช้าในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม และมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีที่มีต่อประชาชน รัฐจึงได้ตราพระราชบัญญัติการไกลเกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพื่อนำกระบวนการไกลเกลี่ยข้อพิพาททางแพ่ง ซึ่งมีทุนทรัพย์ไม่มากนักและข้อพิพาททางอาญาบางประเภท กำหนดเป็นกฎหมายกลางเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ พนักงานสอบสวน และศูนย์ไกลเกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนใช้ในการยุติหรือระงับข้อพิพาทดังกล่าว โดยคำนึงถึงความยินยอมของคู่กรณีเป็นสำคัญ ซึ่งจะทำให้ปริมาณคดีขึ้นสู่ระบบยุติธรรมหลักหรือศาลลดจำนวนน้อยลง ลดปัญหาความขัดแย้ง เกิดความสมานฉันท์ขึ้นในสังคม ลดงบประมาณแผ่นดิน และเสริมสร้างสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

การไกลเกลี่ย คือ กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เพื่อยุติหรือระงับข้อพิพาทด้วยความยินยอมของคู่กรณี โดยที่มีบุคคลที่สามมาเป็นคนกลางคอยช่วยเหลือแนะนำทางออกในการยุติหรือระงับข้อพิพาทให้คู่กรณีต่อรองกันได้สำเร็จ มีรูปแบบของการดำเนินการเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสเจรจาตกลงกันระงับข้อพิพาททางแพ่งและทางอาญาโดยสันติวิธีและปราศจากการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท

ประโยชน์ของการไกลเกลี่ย

- (1) เป็นการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง
- (2) เป็นการหาแนวทางระงับข้อพิพาทที่ทุกฝ่ายพึงพอใจ
- (3) ช่วยลดระยะเวลาและค่าใช้จ่าย
- (4) ไม่ต้องจ้างทนายความ

ผศ.ช.ชยินทร์ เพ็ชฌุไพศิษฐ์

อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ศูนย์ไกลเกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน ถือว่าเป็นมิติใหม่ของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกเชิงสมานฉันท์ที่จะใช้ในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ภาคประชาชน ที่สามารถลดปัญหาคความขัดแย้ง สะดวก รวดเร็ว ไม่มีค่าใช้จ่าย ไม่ต้องจ้างทนายความ และไม่ต้องฟ้องคดีต่อศาล

การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนให้ประทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

ข้อพิพาททางแพ่ง

- (1) ข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดินที่มีข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์
- (2) ข้อพิพาทระหว่างทายาทเกี่ยวกับทรัพย์มรดก
- (3) ข้อพิพาทอื่น ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
- (4) ข้อพิพาทอื่นนอกจาก (1) (2) และ (3) ที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินห้าแสนบาท หรือไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ข้อพิพาททางอาญา

- (1) ความผิดอันยอมความได้
- (2) ความผิดลหุโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
- มาตรา 390 กระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ
- มาตรา 391 ใช้กำลังทำร้ายผู้อื่น โดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ
- มาตรา 392 ทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัว หรือความตกใจ โดยการขู่เข็ญ
- มาตรา 393 คุกคามผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา
- มาตรา 394 ไล่ ต้อน หรือทำให้สัตว์ใด ๆ เข้าในสวน ไร่ หรือนาของผู้อื่นที่ได้แต่งดินไว้ เพาะพันธุ์ไว้ หรือมีพืชพันธุ์ หรือผลผลิตอยู่
- มาตรา 395 ควบคุมสัตว์ใด ๆ ปล่อยปละละเลยให้สัตว์นั้นเข้าในสวน ไร่ หรือนาของผู้อื่นที่ได้แต่งดินไว้ เพาะพันธุ์ไว้ หรือมีพืชพันธุ์ หรือผลผลิตอยู่
- มาตรา 397 กระทำด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอาย หรือเดือดร้อนรำคาญ

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เห็นถึงความสำคัญในการรับใช้สังคม จึงได้ทำบันทึกข้อตกลงกับกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม มีภารกิจร่วมมือในด้านวิชาการและอื่น ๆ โดยภารกิจหนึ่งที่ต้องดำเนินการ คือ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเป็นศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชน ซึ่งหากมีข้อพิพาททั้งทางแพ่งและทางอาญาตามที่ระบุในข้างต้น และคู่กรณีประสงค์ที่จะให้ศูนย์ฯ ดำเนินการไกล่เกลี่ยให้ และทำบันทึกข้อตกลงระงับข้อพิพาท ซึ่งผลของข้อตกลงสามารถบังคับใช้และมีผลตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ.2562 และในขณะนั้นมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้มอบหมายให้คณะนิติศาสตร์ ดำเนินการในการจัดตั้งศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภาคประชาชนขึ้นในเร็ว ๆ นี้

“บัวหิมะ” พืชหัวจากจีน สรรพคุณเพียบ

บัวหิมะ (เสวียเหลียนกว่อ) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Smallanthus sonchifolius* หรือที่เรียกขานกันในภาษาอังกฤษว่า Yacon (ผลไม้แห่งพระเจ้า) เป็นพืชในตระกูล ทานตะวัน เป็นพืชพื้นเมืองที่มีอยู่ทั่วไปตามแถบเขา แอนเดส อเมริกาใต้ ที่ชาวอินเดียนแดงใช้เป็นอาหารดั้งเดิมมานานมาแล้ว ความสูงของต้นประมาณ 2-3 เมตร

หัวของพืชชนิดนี้ ผู้คนในประเทศจีนเรียกกันว่า เสวียเหลียนกว่อ ถ้าแปลตามตัวอักษรแล้ว ก็หมายความว่า ผลของบัวหิมะ ชาวจีนเรียกเห็นเป็นผลไม้ไปโน่น ทั้ง ๆ ที่เป็นส่วนของรากที่เกิดอยู่ในดิน เข้าใจว่าที่เรียกเช่นนี้ เนื่องจากนิยมนำมากินสด ๆ เหมือนผลไม้แน่นอน

เมื่อโตเต็มที่ จะแทงดอกสีเหลือง ประมาณ 4-5 ดอก ก่อนที่จะลงหัวที่มีลักษณะภายนอกคล้ายหัวมันเทศมาก ผิดกันที่ว่ามีความหนาแน่นของแป้งน้อยกว่า มีปริมาณของน้ำมากกว่า มีรสหวานเฉพาะตัวที่แตกต่างจากพืชชนิดอื่นๆ บัวหิมะ (เสวียเหลียนกว่อ) พืชหัวชนิดนี้เริ่มปลูกกันมากขึ้น ในมณฑลยูนหนานของประเทศจีน เนื่องจากความต้องการของตลาดได้ขยายออกไปกว้างขวางทั่วประเทศ และจากการรณรงค์ด้านการตลาดในโครงการ ชานหนง ที่ทางการให้การสนับสนุนและส่งเสริมจนกลายเป็นอุตสาหกรรม เกษตรไปเสียแล้ว ด้วยมีการนำมาแปรรูปในลักษณะต่าง ๆ

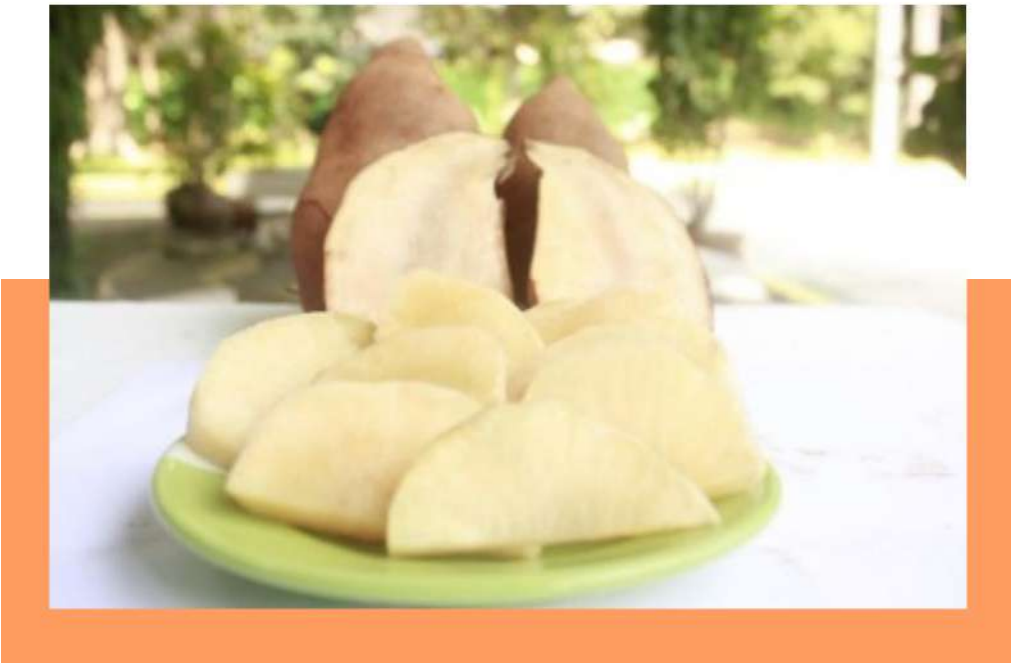
หัวของบัวหิมะ (เสวียเหลียนกว่อ) มีคุณค่าทางโภชนาการสูง อุดมไปด้วยกรดอะมิโน แร่ธาตุหลักและธาตุรองอีกหลายชนิด โดยเฉพาะ แคลเซียม แมกนีเซียม เหล็ก สังกะสี และซีลีเนียม ที่มีอยู่ในสัดส่วนที่สูงเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ บัวหิมะ (เสวียเหลียนกว่อ) ยังมีสรรพคุณทางยาสมุนไพรในการควบคุมปรับปรุงของเหลวในเลือด ลดน้ำตาล ไขมันและคอเลสเตอรอลในเลือด เป็นการป้องกันและเยียวยาอาการของโรคความดันโลหิตสูงและโรคเบาหวานที่ได้ผล ชัดเจน บัวหิมะ (เสวียเหลียนกว่อ) ยังมีส่วนประกอบของน้ำตาล สูงสุดในบรรดาพืชทั้งหมด ช่วยการทำงานของระบบขับถ่ายในกระเพาะ ลำไส้ และทางเดินปัสสาวะได้ดี ช่วยย่อยอาหาร ช่วยระบายท้อง ป้องกันท้องเสีย ป้องกันการเกิดผลึกก้อนนิ่ว และป้องกันการเกิดมะเร็งจากสารพิษ สารก่อ มะเร็งร้าย ป้องกันการเกิดผิวหนังไหม้ เป็นอาหารบำรุงสุขภาพความงามของร่างกายที่ดี

รสชาติของบัวหิมะ (เสวียเหลียนกว่อ) คล้ายคลึงกับผลสาลี่ ที่มีเปลือกบาง กรอบ รสออกหวาน ฉ่ำน้ำ นอกเหนือจากการกินสดแล้ว ยังสามารถนำไปปรุงให้สุกในรูปแบบของน้ำซूप ตุ่นกับเนื้อ นำไปผัดก็ให้รสชาติอร่อยที่แตกต่างเฉพาะตัว และยังมี การนำไปแปรรูปเป็นเครื่องดื่ม เติมผสมกับไอศกรีม เครื่องดื่มและชา แปรรูปบรรจุเป็นอาหารกระป๋อง นับเป็นพืชอาหารบำรุง สุขภาพเสริมความงามชนิดใหม่ที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง ผู้เขียนเคยเดินทางไปเที่ยวในคุนหมิง ประเทศจีน ซึ่งอยู่ทางใต้ของจีนใกล้ กับพม่า ไกด์พาเข้าไปยังสถานพยาบาลที่มีการโชว์คุณภาพของครีมบัวหิมะ

โดยผู้สาธิตใช้มือจับโซ่เผาไฟแดง ๆ จากนั้นจึงทาด้วยครีมที่ผลิตจากบัวหิมะ พบว่าไม่ทิ้งร่องรอยของบาดแผลไว้เลย อันนั้น เป็นการสาธิตและโชว์ ซึ่งเราไม่ทราบว่ามีเทคนิคอะไรพิเศษนอกเหนือจากคุณภาพของครีมหรือเปล่า แต่พี่สาวของผู้เขียนได้ซื้อ ครีมดังกล่าวมาด้วย และได้ใช้ประโยชน์เมื่อคนรู้จักบ้านอยู่ใกล้กันเกิดอุบัติเหตุโดนไฟไหม้ที่ แขน พี่สาว ได้ใช้ครีมบัวหิมะทาให้ พบว่า หายปวดแสบปวดร้อน ทันทีและทาต่อเนื่องกัน ปรากฏว่าไม่เป็นแผลเป็นเลยแม้แต่น้อย ในที่นี้ไม่ได้โฆษณาขายครีม เพราะ ไม่ได้มีโอกาสเดินทางไปคุนหมิงอีก

ในตลาดแถบภาคเหนือตอนบน เช่น เชียงราย พะเยา เชียงใหม่ มีจำหน่ายในราคากิโลกรัมละ 35 บาทเท่านั้น โดยนำเข้ามาจาก ประเทศจีน ผ่านท่าเรือในจังหวัดเชียงราย หากสนใจลองสอบถามคนรู้จัก หรือญาติมิตร ที่อยู่ทางแถบเชียงราย พะเยา หรือเชียงใหม่ดู ให้ซื้อไปฝากหรือจะขึ้นมาเที่ยวชมและชิมก็ได้ โดยเฉพาะในช่วงนี้เป็นฤดูกาลท่องเที่ยวมาสัมผัสไอหนาวไล่จับเมฆบนยอดดอย พร้อมรับประทานบัวหิมะที่เขาถ้ำลือ ในด้านคุณค่าทางอาหารและยาว่าเยี่ยมยอด ก็ไม่เสียหลายนะครับ ขอกระซิบน้อยว่าในช่วง เดือนธันวาคมถึงเดือนมกราคม เป็นช่วงที่บัวหิมะหวาน อร่อยที่สุด

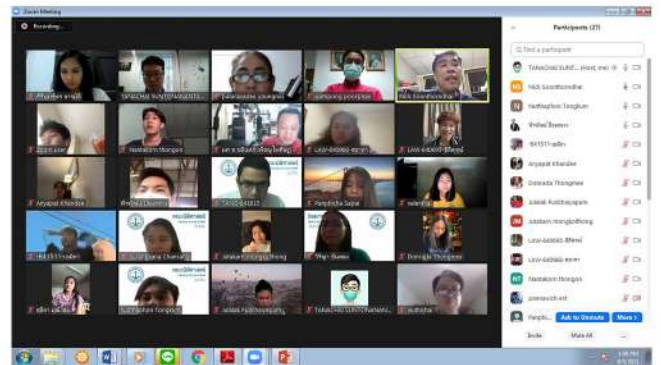

ภาพกิจกรรม

- วันที่ 14 สิงหาคม 2564 คณะนิติศาสตร์ จัดปฐมนิเทศออนไลน์นักศึกษาใหม่ หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (ภาคสมทบ) ปีการศึกษา 2564 ผ่านโปรแกรม Zoom

- วันที่ 5 สิงหาคมที่ผ่านมา คณะนิติศาสตร์ จัดกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2564 ผ่านโปรแกรม Zoom

- วันที่ 9 กันยายน 2564 ที่ผ่านมา คณะกรรมการนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จัดพิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา 2564 ผ่านโปรแกรม Zoom

- วันที่ 17 กันยายน 2564 ที่ผ่านมา คณะกรรมการนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ จัดกิจกรรมพิธีบายศรีสู่ขวัญให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2564 ผ่านโปรแกรม Zoom

คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชาสัมพันธ์

หลักสูตร นิติศาสตรบัณฑิต

สนใจสมัครแอดไลน์
@studylawhcu

หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต
ภาคปกติ

สนใจสมัครแอดไลน์
@studylawhcu

หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต
ภาคสมทบ
(สำหรับบุคคลทั่วไป)

สนใจสมัครแอดไลน์
@lawhcu_police

หลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต
ภาคสมทบ
(สำหรับข้าราชการตำรวจ)

▶ บทบรรณาธิการ

จุลสารนิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นจุลสารเพื่อการประชาสัมพันธ์คณะนิติศาสตร์ เผยแพร่ความรู้ทางด้านกฎหมายและกิจกรรมของนักศึกษาที่ได้เข้าร่วม อันจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาวิชากฎหมาย รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่ต้องการได้รับความรู้กฎหมายเพิ่มเติม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจุลสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และให้บริการความรู้ด้านกฎหมายไปพร้อมกัน

บรรณาธิการ

▶ ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ
ผศ.นิก สุนทรธัย

▶ บรรณาธิการ
อาจารย์ศรินทร์พร ธารมัติ

▶ กองบรรณาธิการ
ผศ.ช.ชยินทร์ เพ็ชฌุไพศิษฏ์
อาจารย์ภัทรวดี ยิ่งน้อย
ผศ.ดร.วุฒิชัย เต็งพงศธร
ผศ.ธนาชัย สุนทรอนันต์ชัย
อาจารย์วุฒิพงศ์ พัวพัน
นางวราภรณ์ แจ่มแจ่ม
นางอิสรา วงษ์ดี
ประธานนักศึกษาทุกชั้นปี

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนเทพรัตน์ (บางนา-ตราด) อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

โทร 02-312-6300 -79 ต่อ 1689, 1690 โทรสาร 02-312-6419